

اعمال و عبادات در روز و شب دحوالارض

بیست و پنجم ذی قعدة که مقارن با روز یکشنبه ۳۰ شهریور ماه شده، روز دحو الارض است؛ روزی که زمین از زیر خانه خدا (کعبه معظمه) پهن و فراخ شد.

همشهری آنلاین: بیست و پنجم ذی قعدة که مقارن با روز یکشنبه ۳۰ شهریور ماه شده، روز دحو الارض است؛ روزی که زمین از زیر خانه خدا (کعبه معظمه) پهن و فراخ شد.

نخستین مکانی که از زمین آفریده شد، خانه خدا بود و بدین جهت مکه معظمه را که کعبه در آن قرار دارد، «ام القری» می‌گویند و آن‌گاه، از زیر آن، سایر بخش‌های زمین گسترش پیدا کرد و به شکل و هیأت بعدی درآمد.

در روایات متعددی آمده است که در بیست و پنجم ذی قعدة، کعبه نصب شد، زمین گسترده شد، آدم (ع) هبوط کرد، ابراهیم خلیل (ع) و عیسی مسیح (ع) متولد شدند و رحمت خدا پخش گردید.

اما عبادات و طاعات بندگان در شب و روز دحوالارض بدین قرار است:

۱- امیرمؤمنان (ع) فرمود: نخستین رحمتی که از آسمان بر زمین فرود آمد، در بیست و پنجم ذی قعدة بود. کسی که این روز را روزه گرفته و شبش را به عبادت بایستد، ثواب عبادت صد ساله را که روزه را شبش را در عبادت باشد، خواهد داشت. هر گروهی که در این روز برای ذکر پروردگارشان گرد هم آیند، پراکنده نمی‌گردند مگر اینکه خواسته آنان داده شود. در این روز، یک میلیون رحمت نازل می‌شود که ۹۹ درصد آن برای ذاکرین و روزه‌داران این روز و عبادت‌کنندگان این شب خواهد بود.

۲- امام رضا (ع) در حدیثی فرمود: و فی خمسة و عشرين من ذی القعدة وضع الله البیت، و هو اول رحمة وضعت علی وجه الأرض فجعله الله عزوجلّ مثابة للتاس و أمناً. (خداوند سبحان در بیست و پنجم ذی قعدة، کعبه را بنا نهاد و آن، نخستین رحمتی است که در روی زمین قرار داده شد. پس آن را خدای سبحان، محل گردهمایی و خانه امنی برای مردم قرار داد).

۳- حسن بن وشاء گفت: من در کودکی به همراه پدرم در شنبه بیست و پنجم ذی قعدة به محضر امام رضا (ع) رسیدیم و آن حضرت به ما فرمود: شب بیست و پنجم ذی قعدة، شبی است که حضرت ابراهیم (ع) و حضرت عیسی (ع) در آن متولد شدند و در این شب، زمین از زیر کعبه، پهن و گسترده گردید. پس هر کسی در روز آن، روزه بگیرد، همانند کسی است که شصت ماه را روزه گرفته باشد.

۴- عبدالله بن مسعود از پیامبر (ص) روایت کرد، که آن حضرت فرمود: و انزل الله الرحمة لخمس لیل بقیّن من ذی القعدة، فمن صام ذلک الیوم کان له کصوم سبعین سنة. (خداوند متعال، رحمت واسعه خویش را در پنج شب مانده به آخر ذی قعدة [یعنی در ۲۵ ذی قعدة] نازل نمود. پس هر کسی آن روز را روزه بگیرد، اجر و پاداش وی همانند کسی است که هفتاد سال را روزه گرفته باشد).

۵- خواندن دو رکعت نماز در پیش از ظهر، که در هر رکعت، یک بار سوره حمد و پس از آن پنج بار سوره والشمس (سوره ۹۱) و پنج بار سوره والضحي (سوره ۹۳) قرائت گردد. پس از سلام نماز، بگوید: لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم. سپس این دعا را بخواند: یا مقل العثرات، اقلني عثرتي، یا مجیب الدعوات، اجب دعوتي ...

۶- خواندن دعای: اللهم داحي الكعبة و فالق الحبة و صارف اللزبة ... ؛ به هر روی، این شب بزرگ، یک فرصت بزرگی است برای آنانی که می‌خواهند با شکر و طاعت خود در درگاه پروردگار متعال، قربت و رضایت وی را برای خویش جلب کرده و رابطه خود را با عالم معنی مستحکم نمایند.

۷- زیارت ثامن الحجج، حضرت امام علی بن موسی الرضا (ع) در این روز، ثواب فراوانی دارد.